

REPUBLIKA E KOSOVËS
Republika Kosova - Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court
Adresa: Perandori Justinian, PN. Prishtinë
T: +381 (0)38 220 104; F: +381 (0)38 220 112; www.gjk-ks.org

Prishtinë, më 19 maj 2010
Ref. nr.:AGJ21/10

AKTVENDIM PËR PALEJUESHMËRI

Rasti nr. KI 07/09

Demë KURBOGAJ dhe Besnik KURBOGAJ

kundër

Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Pkl.nr. 61/07 të 24 nëntorit 2008
Aktgjykimit të Gjykatës Supreme Nr. Ap.nr. 510/2007 të 26 marsit 2008

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë prej:

Enver Hasani, Kryetar
Snezhana Botusharova, Gjyqtare
Robert Carolan, Gjyqtar
Ivan Čukalović, Gjyqtar
Iliriana Islami, Gjyqtare
Kadri Kryeziu, Gjyqtar
Gjylieta Mushkolaj, Gjyqtare
Almiro Rodrigues, Gjyqtar
Altay Suroy, Gjyqtar

Parashtruesit e kërkesës

1. Parashtrues të kërkesës janë Demë Kurbogaj, nga Peja, i përfaqësuar nga z. Zenel Mekaj, avokat në Pejë, dhe Besnik Kurbogaj, nga Peja, i përfaqësuar nga z. Mentor Neziri, avokat në Prishtinë.

Vendimet e sfiduara

2. Në kërkesën e paraqitur, parashtruesit sfidojnë Aktgjykimet e Gjykatës Supreme të datës 24 nëntor 2008¹ dhe të datës 26 mars 2008².

¹ Rasti Nr. Pkl. nr 61/07

Objekti i shqyrtimit

3. Parashtruesit pohojnë se gjykimi nuk ishte objektiv, faktet nuk ishin vlerësuar në mënyrë të drejtë. Ata gjithashtu shtojnë se vendimi u bazua në paragjykimin e krijuar nga koïncidenca dhe presioni i ushtruar në dëshmitarë. Prandaj, ata konstatojnë se gjykimi nuk ishte i drejtë dhe rezultoi në "shkelje të Nenit 6 të Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut, duke përfshirë Kornizën Kushtetuese (që në atë kohë ishte në fuqi) dhe Kodet Penale të Kosovës".

Baza juridike

4. Neni 113.7 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme Kushtetuta); Nenet 20 dhe 22, paragrafët (7) dhe (8) të Ligjit Nr. 03/L-121 mbi Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme Ligji); dhe Neni 54 (b) i Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme Rregullorja).

Përmbledhje e procedurës në Gjykatë

5. Kërkesa u dorëzua në Gjykatën Kushtetuese më 2 mars 2009. Më 7 tetor 2009, parashtruesit janë ftuar për ta qartësuar dhe plotësuar kërkesën e tyre. Përfaqësuesit ligjorë të parashtruesve i dorëzuan përgjigjet e tyre më 22 tetor 2009 dhe 2 nëntor 2009.

6. Gjyqtari i caktuar Raportues, Almiro Rodrigues, parashtroi një raport paraprak lidhur me faktet, lejueshmërinë dhe bazat e kërkesës në pajtim me Nenin 22 (3) të Ligjit.

7. Më 2 dhjetor 2010, kolegji shqyrtues i përbërë nga Gjyqtarët Robert Carolan (kryesues), Kadri Kryeziu dhe Gjylieta Mushkolaj morën vendim lidhur me kërkesën e parashtruesit në pajtim me Nenin 22.6 të Ligjit.

Faktet

8. Më 13 prill 2007, Gjykata e Qarkut në Pejë³ shpalli Demë Kurbogaj dhe Besnik Kurbogaj fajtorë për kryerjen e veprës penale të grabitjes dhe vepra të tjera penale dhe i dënnoi me 4 (katër) vjet burgim. Avokatët mbrojtës të Demë Kurbogaj dhe Besnik Kurbogaj paraqitën ankesë kundër atij vendimi në Gjykatën Supreme.

9. Më 26 mars 2008, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin⁴, duke mbështetur apelin e Prokurorisë dhe duke i refuzuar si të pabaza apelet e palës mbrojtëse. Gjykata Supreme vendosi, mes çështjeve të tjera ligjore, ta ndryshonte cilësimin ligjor të veprës, t'i shpallte parashtruesit fajtorë dhe t'i dënonte me nga 7 vjet burgim. Nga ana tjetër, Gjykata Supreme anuloi vendimin e shkallës së parë për veprën penale të vrasjes së rëndë dhe e ktheu për rigjykim. Ndërkohë, avokatët mbrojtës të parashtruesve paraqitën një kërkesë në Gjykatën Supreme për mbrojtjen e ligjshmërisë kundër Aktgjykimeve të Gjykatës së Qarkut dhe Aktgjykimit të Gjykatës Supreme.

10. Më 24 nëntor 2008, Gjykata Supreme⁵ i refuzoi kërkesat për mbrojtjen e ligjshmërisë lidhur me veprën penale të grabitjes dhe hodhi poshtë si të palejueshme një pjesë të kërkesës lidhur me veprën penale tentim vrasje e rëndë, e cila u rikthye për rigjykim.

² P.Nr. 03/L-121/2007

³ Në rastin Nr. P.Nr. 234/06

⁴ Nr. Ap.nr.510/2007

⁵ Me Aktvendimin Pkl.nr.61/07

Pohimet e parashtruesit

11. Parashtruesit e kërkesës pohuan se gjykimi kundër tyre nuk ishte i drejtë sepse “nuk ishte objektiv; faktet e lëndës nuk u vlerësuan në mënyrë të drejtë; u vendos sipas paragjyimit të krijuar nga koincidenca; presionit të ushtruar në dëshmitarë”. Sipas parashtruesve, është bërë “shkelje e Neni 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, duke përfshirë Kornizën Kushtetuese (që në atë kohë ishte në fuqi) dhe Kodet Penale të Kosovës”.

12. Z. Zenel Mekaj, avokati i parashtruesit Demë Kurbogaj në parashtrësën e tij me shkrim, dorëzuar më 20 tetor 2009, qartësoi kërkesën, në të cilën thuhej se parashtruesit nuk e kishin kryer këtë veprë penale. Ai pohon se ishte koincidenca që parashtruesit u gjenden afër vendndodhjes, në të cilën zhvillohej një operacion policie. Ai, më tej pohon se parashtruesit u keqtrajtuar nga policia dhe se policia dhe prokuroria ka kërcënuar një dëshmitar që të dëshmonte në favor të akuzave të ngritura. Si pasojë, u tha se Neni 31 i Kushtetutës (e Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm) ishte shkelur.

13. Më 2 nëntor 2009, Mentor Neziri, avokati i parashtruesit Besnik Kurbogaj, paraqiti parashtrësën e tij me shkrim dhe theksoi se Gjykata Supreme ka bërë një sërë shkeljesh të Ligjit mbi Kodin e Procedurës Penale dhe Kodit Penal. Ai theksoi, *inter alia*, se gjykimi ishte bazuar në prova të papranueshme; dëshminë e Albion Lajçit, i cili përsëriti shpeshherë se kishte qenë i kërcënuar dhe i keqtrajtuar nga policia. Si rrjedhojë, sipas tij, ekziston shkelje e Neni 403.1 të Kodit të Procedurës Penale. Gjithashtu u theksua se Gjykata Supreme ka shkelur Kodin Penal, duke aplikuar gabimisht Nenin 256.1 në lidhje me Nenin 23, pasi elementet ligjore të cilësimit të veprës penale as nuk u plotësuan⁶, dhe Gjykata Supreme nuk justifikoi vendimin lidhur me ricalësimin e veprës penale. Prandaj, u konkludua se Gjykata Supreme nuk kishte marrë parasysh Nenin 3.2 të Kodit të Procedurës Penale. Ai gjithashtu pohoi se gjatë procedurës ishin bërë shkelje të ndryshme procedurale në gjykatore, kryesisht nga prokurori, dhe integriteti personal i të akuzuarit ishte shkelur, dhe të drejtat e njeriut nuk ishin respektuar. Së fundi, ai konkludoi se ishin shkelur Nenet 21, 23, 27, 30 dhe 31 të Kushtetutës.

Vlerësimi i lejueshmërisë së kërkesës

14. Me qëllim që jetë në gjendje të gjykojë lidhur me kërkesën e parashtruesit, fillimisht, Gjykata ka nevojë të shikojë nëse parashtruesit i kanë plotësuar kërkesat për lejueshmëri të parapara në Kushtetutë, dhe që specifikohen më tej në Ligjin mbi Gjykatën Kushtetuese dhe Rregulloren e Punës.

15. Për më tepër, parashtruesit duhet⁷ ta paraqesin një deklaratë koncize të fakteve dhe qartësim të saktë të të drejtave që janë shkelur, duke treguar aktin konkret të autoritetit publik që është objekti i sfidës dhe lehtësimit që kërkohet. Së fundi, parashtruesit duhet t'i bashkëngjisin informacionin dhe dokumentet e nevojshme mbështetëse.

16. Siç u deklarua më herët, parashtruesit deklaruan se “Neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, Korniza Kushtetuese (që në atë kohë ishte në fuqi) dhe Kodet Penale të Kosovës ishin shkelur”, pasi “gjykimi nuk ishte objektiv, faktet nuk u vlerësuan në mënyrë të drejtë, vendimi u bazua në paragjykim e krijuar nga koincidenca dhe presioni i ushtruar në dëshmitarë”.

17. Më konkretisht, parashtruesit deklaruan kryesisht se nuk e kryen veprën penale (a), gjykimi nuk ishte i drejtë (b), vendimi u bazua në paragjyime (c), ata u keqtrajtuar nga

⁶ Siç përcaktohet me Nenin 22.2 të Ligjit.

⁷ Në pajtim me Nenin 48 të Ligjit

policia (d), presion u ushtrua në dëshmitarin Albion Lajçi dhe Gjykata Supreme e injoroi dëshminë e tij (e), dhe Gjyqtari Riza Loci nuk mori pjesë në seancë (f). Ata përfundojnë se Nenet 21, 23, 27, 30 dhe 31 të Kushtetutës ishin shkelur, pasi shkelje të ndryshme procedurale kishin ndodhur dhe integriteti personal i të akuzuarit ishte shkelur, dhe të drejtat e njeriut nuk ishin respektuar.

(a). *Ata nuk e kryen veprën penale*

18. Lidhur me pohimet e parashtresit se ata nuk e kryen veprën penale, duhet të rikujtojmë se Gjykata Kushtetuese nuk ka juridiksion të gjykojë një ankesë të tillë.

19. Në të vërtetë, Gjykata Kushtetuese e Kosovës nuk e gëzon juridiksionin e apelit dhe nuk mund të ndërhyjë nga aspekti teorik se këto gjykata kanë marrë vendim të gabuar ose kanë bërë vlerësim të gabuar të fakteve. Roli i Gjykatës Kushtetuese është vetëm që ta sigurojë pajtueshmërinë me të drejtat që garantohen me Kushtetutë dhe instrumente të tjera ligjore dhe prandaj nuk mund të veprojë si "gjykatë e shkallës së katërt", (shih, *mutatis mutandis*, i.a., Akdivar kundër Turqisë, 16 shtator 1996, R.J.D, 1996-IV, para. 65).

(b) *Gjykimi nuk ishte i drejtë*

20. Parashtresit thonë më tej se gjykimi kundër tyre nuk ishte i drejtë. Gjykata Kushtetuese konsideron se pretendimi është vetëm një konkluzion që nuk është vërtetuar. Gjykata Kushtetuese nuk mund të hamendësojë cila e drejtë në Nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut ishte shkelur, si dhe pse ishte shkelur. Sugjerimet e parashtresve në Gjykatën Kushtetuese për ta "parë dosjen e lëndës, në të cilat mund të gjenden shkeljet e sipërpërmendura"⁸ nuk e përmbushin boshllëkun. Në fakt, nuk është përgjegjësi e Gjykatës që t'i zëvendësojë parashtresit për t'i treguar faktet dhe ndërtuar argumentet lidhur me shkeljen e supozuar të Nenit 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut.

(c) *Aktvendimi u bazua në paragjykim.*

21. Parashtresit, gjithashtu pohojnë se "gjykimi nuk ishte objektiv, faktet nuk u vlerësuan në mënyrë të drejtë dhe vendimi u bazua në paragjykim të krijuar nga koincidenca".

22. Gjykata Kushtetuese vëren se sipas Aktgjykimit të Gjykatës Supreme⁹, parashtresit e bazuan ankesën e tyre "në shkeljet thelbësore të dispozitave të procedurës penale që lidhen ngushtë me ato për vlerësim të gabuar dhe të paplotë të situatës faktike dhe shkelje të ligjit penal". Nuk ishte bërë asnjë pohim për shkelje specifike të ligjit kushtetues. Gjykata Supreme konstatoi se 'pohimet e ankesës, se situata faktike në këtë rast penal është e paplotë ose e verifikuar gabimisht nuk janë mbështetur vërtetuar, pasi të gjitha rrethanat e rastit janë verifikuar siç duhet dhe nuk ka mbetur asnjë lloj dyshimi".

23. Gjithashtu, lidhur me kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë¹⁰, Gjykata Supreme konstatoi se "aktgjykimet e apeluara nuk janë bazuar në paragjyime, por në dëshmi, të cilat janë vlerësuar një nga një dhe në lidhje me njëra-tjetrën, kurse përmbajtja e aktgjykimeve siguron arsyetim të mjaftueshëm, të qartë dhe bindës, të aprovuara nga kjo Gjykatë pa asnjë dyshim".

24. Siç u tha më lart, Gjykata Kushtetuese e Kosovës nuk gëzon juridiksion të apelit dhe nuk mund të ndërhyjë mbi bazën që gjykatat kanë marrë vendim të gabuar ose kanë bërë vlerësim të gabuar të fakteve (shih paragrafin 19 më lart).

⁸ Siç përmendur në faqen 3 të kërkesës

⁹ Ap.nr 510/2007

¹⁰ (PKL.nr 61/07 i 24 nëntorit 2008

(d) Ata u keqtrajtuar nga policia

25. Parashtruesit i bashkëngjiten një letër kërkesës së tyre, përmes avokatit mbrojtës Zenel Mekaj drejtuar policisë rajonale të Pejës, në të cilën informojnë se “më 13 mars 2006, oficerët e Shërbimit Policor të Kosovës, gjatë momentit të arrestimit, i kanë rrahur tej mase të pandehurit Demë dhe Besnik Kurbogaj, duke u shkaktuar lëndime të rënda, pasojat e të cilave janë të pranishme edhe sot”¹¹. Ata gjithashtu, njoftuan se “kanë ngritur kallëzim penal në Prokurorinë Publike të Kosovës kundër oficerëve NN të Shërbimit Policor të Kosovës, për shkak të veprës penale keqtrajtim gjatë ushtrimit të detyrës”. Kjo letër, në vetvete, nuk e vërteton pohimin. Për më tepër, parashtruesit nuk kanë paraqitur asnjë informacion për rezultatin përfundimtar mbi “kallëzimin penal në Prokurorinë Publike të Kosovës kundër oficerëve NN të Shërbimit Policor të Kosovës”.

26. Kjo do të thotë se ose nuk ka dëshmi për ta mbështetur shkeljen e supozuar ose mjeti juridik nuk është shtetur ende.

(d) Presion u ushtrua në dëshmitarin Albion Lajçi dhe Gjykata Supreme injoroi dëshminë e tij

27. Parashtruesit pohojnë se policia dhe Prokuroria i kanë kërcënuar dëshmitarët të dëshmonin në favor të akuzave, gjë që ndodhi gjatë gjykimit kur policia urdhëroi prangosjen e një dëshmitari dhe dërgimin e tij në stacionin policor. Ata shtojnë më tej se “Gjykata Supreme e injoroi dëshminë e Albion Lajçit, duke përsëritur shumë herë se ka qenë i kërcënuar dhe keqtrajtuar nga policia”, dhe Gjykata Supreme e ka shkelur Kodin Penal dhe Kodin e Procedurës Penale.

28. Pohimi se policia dhe Prokuroria i kanë kërcënuar dëshmitarët për të dëshmuar në favor të akuzave, gjë që ndodhi kur policia urdhëroi prangosjen e dëshmitarit gjatë gjykimit dhe dërgimin e tij në stacionin policor, nuk vërtetohet me asnjë dëshmi të bashkëngjitur në kërkesë. Përveç kësaj, as në vendimin e bashkëngjitur të Gjykatës së Qarkut të Pejës, dhe as në Aktvendimet e Gjykatës Supreme nuk gjendet asnjë pikë referimi. Nga ana tjetër, nuk është përmendur asnjë kundërshtim gjatë gjykimit lidhur me shkeljen e supozuar që mund të ketë ndodhur, dhe nëse ka ndodhur, cili ishte mjeti juridik.

29. Prandaj, kërkesa nuk përmban informacionin dhe dokumentet e nevojshme mbështetëse për ta vërtetuar këtë pohim. Me sa duket, parashtruesi nuk e ka kundërshtuar shkeljen dhe prandaj hoqi dorë nga e drejta për ta përmendur tani këtë lloj të shkeljes, nëse ka.

30. Parashtruesit pohojnë më tej se përmbajtja e dëshmisë së Albion Lajçit ishte injoruar nga Gjykata Supreme. Mbrojtja tashmë kishte pohuar në ankesë para Gjykatës Supreme se dëshmia e Albion Lajçit, që “ishte futur gjatë procedurës dhe gjykimit, (...) nuk mund të përdoret si dëshmi në të cilën do të vërtetohej aktgjykimi ndëshkues”¹².

31. Gjykata Supreme, me rastin e marrjes së vendimit lidhur me kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë konkludoi se “dosja e lëndës dhe aktgjykimet e apeluara tregojnë se të dy gjykatat, ajo e shkallës së parë dhe e shkallës së dytë, i kanë dhënë arsyet ligjore lidhur me të gjitha faktet e tyre vendimtare, të cilat janë të vërtetuara në vlerësimin e drejtë të shumë dëshmive të administruara gjatë seancës së gjykimit”. Në konkluzion nuk shihet as arbitraritet dhe as paarsyeshmëri, dhe parashtruesit nuk kanë përmendur asnjë shkelje specifike të ligjit kushtetues.

32. Lidhur me dëshminë e Albion Lajçit, Gjykata Supreme përcaktoi më tej se “Aktgjykimet e apeluara nuk bazohen ekskluzivisht në deklaratat e dëshmitarit Albion Lajçi, siç pretendohet

¹¹ Letër e datës 17 mars 2006, Pejë

¹² Shihni Ap.nr.510/2007 të Gjykatës Supreme

në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë së të dënuarit Besnik Kurbogaj, dhe pohimit të pabazë se është ushtruar dhunë kundër këtij dëshmitari me qëllim që ai të ndryshonte deklaratën e tij lidhur me shitjen e automjetit të tij të dënuarit Demë Kurbogaj¹³.

33. Faktikisht, Gjykata Supreme u kushtoi vëmendje parashtrësive të paraqitura nga parashtruesit në procedurë, i mori parasysh dhe dha arsyet për vendimet e veta. Prandaj, Gjykata Kushtetuese nuk ndërhyr kur ka shkelje të ligjit procedural, dhe nëse po, janë kompensuar në shkallën e apelit dhe parashtruesit nuk kanë paraqitur shkaqe të arsyeshme për ndonjë shkelje specifike të ligjit kushtetues.

(e) Pjesëmarrja e Gjyqtarit Riza Loci në seancë

34. Avokati mbrojtës i Demë Kurbogajt pohoi në kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme se "Aktgjykimi i gjykatës së shkallës së parë përmban shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës penale", sepse "edhe pse nuk mora pjesë në seancën e kolegjit të Gjykatës Supreme, nuk besoj që anëtari i kolegjit, Riza Loci, emri i të cilit shihet në aktgjykim, ka marrë pjesë në seancë, pasi ka qenë i sëmurë në atë kohë."

35. Argumenti që u përdor në Gjykatën Supreme, i cili konkludoi¹⁴ se "pohimet që Gjyqtari Riza Loci nuk mori pjesë në seancën e kolegjit janë të pabaza dhe pa argumente". Gjykata Supreme konsideroi se "pohimet lidhur me kërkesën për mbrojtjen e ligjshmërisë, se Riza Loci "nuk ishte i pranishëm", nuk janë të bazuara. Për më tepër, Gjykata Supreme ka konsideruar se "avokati mbrojtës i të dënuarit Besnik Kurbogaj ka prezantuar vetëm supozime lidhur me çështjen e mosparaqitjes së Riza Locit, duke pohuar se "...bazuar në dëshminë që kam, Gjyqtari Riza Loci nuk ishte qenë i pranishëm në seancë".

36. Nga ana tjetër, seanca e Gjykatës Supreme u ndoq nga avokati mbrojtës i të dënuarit Besnik Kurbogaj, avokatit Mentor Neziri dhe procesverbalit nga seanca e gjykatës së shkallës së dytë, tregojnë se gjyqtari kryesues e ka komunikuar përbërjen e kolegjit të gjykatës, që përfshinte z. Riza Loci si anëtar të kolegjit që është i pranishëm. Avokati Mentor Neziri nuk kishte asnjë kundërshtim në këtë çështje¹⁵.

37. Përsëri, Gjykata Supreme jo vetëm që ka qenë në dijeni se ishte aktive në një fushë që është e rëndësishme përkitazi me të drejtat fundamentale, por gjithashtu kushtoi vëmendje parashtrësive të paraqitura nga parashtruesit në procedurën e rregullt, i mori parasysh dhe i arsyetoi vendimet e veta.

Konkluzioni mbi lejueshmërinë

38. Duket si pasojë se parashtruesit nuk i kanë përshkruar faktet relevante, nuk i kanë bazuar pohimet se e drejta për gjykim të drejtë ishte shkelur dhe kërkesa nuk qartëson saktësisht cilat të drejta dhe liri ata pohojnë se janë shkelur.

39. Gjykata konstaton se parashtruesi dështoi të demonstronte se e drejta e tyre për gjykim të drejtë dhe të paanshëm ishte shkelur dhe se ankesat e tyre ishin justifikuar në mënyrë procedurale dhe substantive.

40. Për më tepër, Gjykata konsideron se nuk ka asgjë në kërkesë që tregon se Gjykatës, gjatë dëgjimit të rastit, i mungonte paanshmëria ose që procedura ishte e padrejtë. Fakti i thjeshtë se parashtruesit janë të pakënaqur me rezultatin e rastit nuk mund të ngrejë një

¹³ Shihni përsëri Gjykatën Supreme, PKL.nr.61/07, 24 nëntor 2008)

¹⁴ Në Vendimin PKL. Nr 61/07, 24 nëntor 2008)

¹⁵ Siç është shkruar në Vendimin e Gjykatës Supreme, Pkl.nr.61/07, më 24 nëntor 2008

kërkesë të argumentueshme për shkelje të Nenit 31 të Kushtetutës (shih *mutatis mutandis* aktgjykim ECHR Appl. No. 5503/02, Mezotur-Tiszazugi Tarsulat kundër Hungarisë, Aktgjykim i 26 korrikut 2005.

41. Në këto rrethana, parashtuesit nuk i kanë plotësuar kërkesat për lejueshmërinë e kërkesës.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, sipas Nenit 49 të Ligjit, dhe Nenit 54(b) të Rregullores së Punës, njëzëri,

VENDOS

- I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të palejueshme.
- II. Ky Vendim do t'ju komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare në pajtim me Nenin 20.4 të Ligjit.
- III. Ky Vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari Raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. Dr. Enver Hasani